

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

B. 6 19704011

Signed

MUSIKVETENSKAP
Viktoriegatan 19 B
411 25 GÖTEBOR

No. 188.

SINDING

STRENGJELEIK

Strængeleg - Saitenspiel.

Op. 40.

KOPENHAGEN & LEIPZIG.

WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG.

x.

4

Notes on partition

WILHELM HANSEN EDITION.

WILHELM HANSEN EDITION.

WILHELM HANSEN EDITION.

„STRENGJELEIK“.

(Strøngeleg – Saitenspiel.)

Dikter

af

IVAR MORTENSON.

Med Musik

af

CHRISTIAN SINDING.

Op. 40.

Aus dem Norwegischen übertragen durch EUGEN von ENZBERG.

FORLEGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

Copyright 1897 by Wilhelm Hansen, Leipzig.

WILHELM HANSEN EDITION.

x.

Paa fyste Strengen.

PAA DEN FØRSTE STRÆNG. AUF DER ERSTEN SAITE.

I.

Christian Sinding, Op.40.

Andante.

Det gu - le Haa - re ut - o - ver Nak - ken, lett og sa - me - leg
 Ud - o - ver Nakken det gu - le Haa - ret, let og mygt bli - ver
 Die güld - nen Haa - re den Hals um - wal - len, leicht am Klei - de die

fel - le Stak - ken. Brin - ge - syl - ve so fint og nett, og Dan - se - la - ge ho
 Kjo - len baa - ret. Brin - ge - søl - vet saa fint og net, og Dan - se - la - get hun
 Fal - ten fal - len. Sil - ber - span - gen sie zie - ren fein, die Fü - sse la - den zum
poco acceler.

Più mosso.

he - ve lett. Ja naar du dan - sar dei Kin - na blö - - mer, og
 ha - ver let. I Dan - sen Blo - det til Kin - den ström - - mer, og
 Tan - ze ein! Ja wenn du tan - zest, die Wan - gen blü - - hen, die

Sut og Sak - nad fraa Hjar - ta rö - - mer. Au - ga ly - ser og
 Sorg og Savn i - fra Hjør - tet röm - - mer. Dit Öj - e ly - ser og
 Sor - gen all aus dem Her - zen flie - - hen, da strahlt das Au - ge, der

ancora più mosso

Mun - nen lær, so frisk ein Laatt'e i - mot meg slær. Men
 Mun - den lær, saa frisk en Lat - ter i - mod mig bær. Men
 Mund mir sacht ein fri - sches La - chen ent - ge - gen - lacht. Doch

poco ritard.

Tempo I.

naar dit Au - ga so stil - le blen - kjer, skal un - dras paa, kva det er du ten - kjer. Og
 naar dit Öj - e sig stil - le sæn - ker, skal un - dres paa, hvad det er du tæn - ker. Og
 wenn dein Au - ge sich stil - le sen - ket, möcht wi - ssen ich, was dein Köpfchen den - ket. Und

p

naar du glaa - per so en - de ut - aa gjev at al - dri du maa faa Sut.
 naar du stir - rer saa en - de ud - fra Sorg be - var' dig den kjæ - re Gud.
 wenn du star - rest so vor dich hin - so bleib von Sor - ge ver - schont dein Sinn!

poco rit.

II.

Andantino.

Eg veit meg al - dri, kor det er la - ga, dei sei', eg er ik - kje som eg
Her er saa tungt og jeg ej for - staar mig, hvor end jeg sö - ger, jeg Lös - ning
 Ich weiss das Räth - sel nicht zu er - grün - den! Dass nicht ich der Al - te - Al - le

pla - gar. So spör dei meg baa - de ut og inn, kvi eg gjeng'e so
naar ej. Saa spör de mig baa - de ud og ind, hvor - for jeg gaar der saa
 fin - den. Drum fra - gen sie im - mer aus und ein, wa - rum ich bli - cke so

mörk i Sinn. Aa eg, som var no so gla og kaat'e, eg, veit kje koss, men eg
mörk i Sind. Og jeg som hav - de saa me - gen Glæ - de, jeg ved ej hvor - dan jeg
 mür - risch drein. Ja ich, den man nann - te der Froh - sten ei - nen, weiss nicht, wie's kommt, muss so

titt maa graa - te; eg titt maa graa - te og grun - de stilt, so spör dei meg, kven hev
tidt maa græ - de. Ja jeg maa græ - de og sorg - fuld gaa, og al - le spör, hvi jeg
 oft nun wei - nen. Muss oft zu wei - nen nun fan - gen an; sie fra - gen, wer mir ein

12097

gjort meg ilt. Det er 'kje no - kon, som illt - meg gje - re, men li - ke - vel det i
 sør - ger saa. Det er ej no - gen, som ond vil væ - re, men li - ge - vel det i
 Leids ge - than. Es hat mir Kei - ner ein Leid be - rei - tet, doch trotz - dem mir es in's

Hjar - ta skjer'e. Det er lik - som eg fær al - dri Ro, den ei - ne Da - gen er
 Hjærtet skjæ - rer. Det er som fandt jeg ej me - re Ro, den e - ne Da - gen er
 Her - ze schneidet, als ob nie Ruh mir be - schieden sei, ein einz - ger Tag ist so

lang som tvo. Og naar eg ten - kjer, blir Tan - ken bur - te, og naar eg ta - lar, blir Or - da
 lang som to. Og naar jeg tæn - ker bli'r Tan - ken bor - te, og naar jeg ta - ler, de Ord blir
 lang wie zwei. Und wenn ich den - ke, Ge - dan - ken ja - get, und wenn ich re - de, das Wort ver -

kor - te, og kor eg legg'e min Hug'e ned, so svi - ve han baa - de fraa og te.
 kor - te. Og vil jeg hvi - le mit træt - te Sind, de sam - me Tan - ker gaar ud og ind.
 sa - get. Will ruhn ich las - sen die Sin - ne mein - Ge - dan - ken stür - men dann aus und ein.

III.

Allegretto.

Aa me hev sul - la i - hop so len - gje, eg kjen - ner Ljo - en paa kvardin
Aa, jeg har van - dret med dig saa læn - ge, jeg kjen - der Ly - den paa al - le
 Du gabst beim Wan - dern mir treu Ge - lei - te, ich kenn den Laut nun auf je - der

Strengè, eg kjen - ner Ljo - en paa Streng - jen din,
Strænge; jeg kjen - der Ly - den paa Stræen - gen din,
 Sai - te; ich kenn den Laut auf der Sai - te dein,

i Hu - gen lei - kar du ut og inn. Eg veit meg al - dri,
i Tan - ker le - ger du ud og ind. Jeg ved ej mer, hvor -
 du liegst im Sinn mir Tag - aus, Tag - ein! Ich weiss ja nicht, wie

koss det er vo - re, men kvar di Aat - ferd, ja kvart ditt Or - de, ja
dan det kan væ - re, men hver en Sang som du lod mig læ - re, ja
 es ist ge - kom - men, jed? Wort und jed? Lied von dir ver - nom - men, ja

kvar den Ljo - en, du leet for meg, i Hjar - ta mitt hev han
 hvert dit Ord og dit he - le Lag i Hjør - tet le - ger det
 je - der Laut, den ich hört von dir, in's Her - ze hat sich ge -

skre - ve seg. Aa maatt' eg sei ber - re det eg vil - de, at det er
 Nat og Dag. Om jeg blot tur - de det frit ud - si - ge: i Ver - den
 schrie - ben mir. O könnt' ge - stehn ich ihr mein Em - pfin - den, dass hier ist

in - gen og held so gild' - e, at ik - kje no - kon so li - kar
 fin - der jeg ej din Li - ge. Nej in - gen li - der jeg slig som
 kei - ne ihr gleich zu fin - den! Nein, kei - ne an - dre ich lieb' wie

eg - eg al - dri trur, at eg gløy - mer deg.
 dig, og al - drig bli - ver du glemt af mig.
 dich und nie dich könn - te ver - ge - ssen ich.

IV.

Allegretto.

Paa an - dre Aa - re eg gjeng og gro - nar, og en - daa tykkj' eg det
 Jeg gaar og grun - der paa an - dre Aa - ret, men frem til Filar - hed jeg
 Zwei lan - ge Jah - re ich geh und den - ke und hoff', dass Klar - heit der

li - te mo - nar. Det er ei Gjen - te eg ten - kjer paa, dei
 ej blir baa - ret. Det er en Jen - te, jeg grun - der paa, fra
 Him - mel schen - ke. Zu frein ein Mä - del ich hab im Sinn, bei

Tan - kan kann eg 'kje ko - ma fraa. Eg veit 'kje ein - gong um
 hen - de Tan - ker - ne ej vil gaa. Jeg ved ej en - gang om
 ihr ich stets in Ge - dan - ken bin. Ob hübsch das Mä - del, nicht

ho er ve - ne; ho gjen - ge ber - re i Byg - dom te - ner. Eg
 hun er vak - ker; sit Bröd hun tje - ner i Byg - den, Stak - ker; jeg
 kann ich's sa - gen, sie muss dem Bau - ern das Was - ser tra - gen; ich

veit 'kje koss ho kann ver - te sjaa, men eg veit ho er til aa li - ta paa. Eg
ved ej hvor - dan hun er at se - men hen - des Sind det er rent som Sne. Jeg
weiss nicht wie sie ist an - zu - schau, doch ich weiss, auf sie kann man fest vertraun. Ich

cre - scen - do

er ein Gut baa - de snaal og plen - te og ho den u - van - dast Bon - de - gjen - te, ho
er en Gut baa - de kjæk og ri - ge, og hun en tar - ve - lig Bon - de - pi - ge. Hun
bin der flot - te - ste Bursch im Städt - chen, und sie ein bet - tel - arm Bau - ern - mäd - chen, sie

gjeng og træ - lar i Ves - al - dom, men det veit eg er daa in - ga Skam. Nei
gaar og træl - ler i tun - ge Kaar, men Skam af det hun vel ik - ke faar. Nej
schafft und plagt sich Tag - aus, Tag - ein; doch das kann für sie kei - ne Schan - de sein. Nur

mi er Skam - ma, som so mun svi - ve og al - dri viss paa meg
min er Skam - men, som slig mon svi - ve og ik - ke vis paa mig
das ist Schan - de, dass hier auf Er - den ich nie kann klar mit mir

p

sjölv kann bli - ve. Aa gjev eg snart det maatt' fin - ne ut og
 selv kan bli - ve. Gid snart jeg blev paa mig selv saa klar, at
 sel - ber wer - den. O wär ich end - lich mit mir so klar, dass

cresc.

so faa slep - pe mi lan - ge Sut. For visst det er, at eg Sut maa be - ra, og
 Sorg og Spörgsmaal de bor - te var. For vist det er, at jeg Sor - gen bæ - rer, og
 all der Sor - ge und Qual ich bar! Denn si - cher Sorg' an der Qual sich wei - det, dass

all - stött no - ko i Hjar - ta skje - re. Skuld al - - le ha - va
 sted - se no - get i Hjør - tet skjæ - rer. Skul - de al - ie ha - ve
 im - mer et - was in's Herz mir schnei - det. Wenn al - - len An - dern

det som eg daa Kjær - leg - hei - ta var van - ske - leg.
 det slig som mig, da Kjær - lig - he - den blev van - ske - lig.
 so es ging, da wär' die Lie - be ein schwie - rig Ding!

Paa andre Strengen.

PAA DEN ANDEN STRÆNG.

AUF DER ZWEITEN SAITE.

I.

Andante.

No maa eg slut-te aa ve-ra gla, no
 Nu maa min Glæ-de vel væ-re slut, for
 Nun darf ich län-ger ver-gnügt nicht sein, das

p

con Sed.

Lei-ken gjeng ut - av La - gom. Eg sprang so lett og
 Le - gen gik ud - af La - ve. Jeg er ej læn - ger den
 Spiel nun ging es zu En - de! Ich sprang so leicht und so

gla i - sta, det slut - tar no med dei Da - gom. Det slut - tar med Leik og
 mun - tre Gut, som maat - te Kjær - lighed ha - ve. Det slut - ter med Leg og
 froh um - her, das en - det mit Ta - ges Wen - de. Das en - det mit Spiel und

Smil paa Kinn, det fell meg let - tar' aa graa - te.
Smil om Kind, det fal - der let - te - re at græ - de.
 Lä - cheln nun, doch mir fiels leich - ter zu wei - nen!

Det var ei Möy, ho var skir og rein. Ein an - nan gav ho sin
Det var en Mö, hun var skjær og ren, en an - den gav hun sit
 Es war 'ne Maid, die gar hold und rein, n'em An - dern gab sie ihr

Lov - na, so gjeng' - e Or - de; men eg veit ein, som
Hjær - te, - ja saa gaar Or - det, men jeg ved en, som
 Her - ze - so sa - gen al - le, doch ich weiss wen, dess

tyk_kjer Brin - ga hans klov_nar. Eg he - ve el - ska, og el - ska vel, no
gjemmer und - af sin Smer - te. Ja jeg har el - sket, og el - sket vel, nu
 Brust er - be - bet von Schmerze. Ach ja ich lieb - te und lieb - te sie! nun

veit og det, eg ik - kje vi - ste. Eg ber - re grun - dar og
 ved jeg det, jeg ik - ke vid - ste. Jeg ba - re grun - der og
 weissich ja, was nicht ich wu - sste! Ich grüb - le im - mer und

græt'e stilt, eg væl maa Taa - rer - ne dyl - je. Um det og gje - re i
 græ - der stilt, jeg kun i Lön - dom maa sør - ge. Om Sor - gen ra - ser i
 wei - ne still, ich muss ver - ber - gen die Thrä - nen. Und rast der Schmerzauchim

Hjar - ta ilt, den So - ga in - gen skal spyr - je. Det er so mangei
 Hjør - tet vildt, min Sa - ga in - gen skal spør - ge. Der fin - des man - gen
 Her - zen wild, er - fra - ge kei - ner mein Seh - nen. So manch ein Seh - nen

So - ga duld djupt in - ni Men - ne - skje - hjar - ta.
 Sa - ga skjult i Dy - bet af Men - ne - ske - hjær - tet.
 tief sich birgt dort drin im Men - schen - her - zen.

II.

Andante.

Naar So - la ski' - ne og Sky - a blen - kjer, daa
Naar So - len varmt sig mod Jor - den sæn - ker, da
 Wenn Son - ne warm sich zur Er - de sen - ket, dann,

alt, som li - ver paa Elsk - hug ten - kjer. Naar Sky - a blen - kjer og
alt som le - ver paa El - skov tæn - ker. Naar Sky - en ly - ser i
 was da le - bet, an Lie - be den - ket. Wenn Wol - ke blin - ket im

So - la skin, daa drøy - mer Gjen - ta um Gu - ten sin. Um
So - lens Skin, da dröm - mer Pi - gen om Gut - ten sin. Om
 Son - nen - schein, da träumt das Mä - del vom Bur - schen sein. Mag

So - la ski' - ne og Sky - a blen - kjer, eg al - dri tor' paa mi
So - len skin - ner og Sky - en blin - ker, jeg al - drig mer paa min
 Sonn' auch schei - nen und Wol - ke blin - ken, werd nim - mer doch mei - nem

Gjen - te ten - kje. Naar So - la ski' - ne so
Pi - ge vin - ker. Men naar det ly - ser saa
 Mä - del win - ken. Wenn Son - ne schei - net so

blankt og hjart, daa te - ke Su - ta i Hjar - ta hardt.
blankt og klart, da gri - ber Sor - gen mit Hjer - te svart.
 klar und blank, macht mir die Sor - ge das Her - ze krank.

III.

Con passione.

Eg vil deg 'kje el - ske, du el - skar 'kje meg, eg
 Jeg vil dig ej el - ske, du el - sker ej mig, jeg
 Ich will dich nicht lie - ben, du lie - best nicht mich, will

vil ik - kje ö - ye mitt Sinn. Eg kann deg 'kje el - ske, du
 vil ik - ke ö - de mit Sind. Jeg kan dig ej el - ske, du
 nicht mich be - rau - ben der Ruh; ich kann dich nicht lie - ben, du

el - skar 'kje meg, din Hu - gen han flyg som ein Vind. Aa
 el - sker ej mig, din Tan - ke den flyr som en Vind. Og
 lie - best nicht mich, dem flüch - ti - gen Wind glei - chest du. O,

eg som deg el - skar li - ke - væl, det brenn baa - de Dag og Nott, det
 jeg som dig el - sker al - li - ge - vel, det bræn - der ved Dag og Nat; mit
 ich, der dich liebt, trotz al - le - dem, hier brennts, ob es Tag ob Nacht; mir

biv - rar for Au - go baad' Mor - go og Kvæld, og Hu - gen han hev det 'kje gott. Eg
 Öj - e det glö - der ved Mor - gen og Kvæld, og Sin - det det skif - ter saa brat. Jeg
 flim - mert vor Au - gen von frü - he bis spät, wenn dein ich mit Sehnsucht ge - dacht. Ich

vil deg 'kje el - ske, for kaut ein Kar te gje - ra meg sjölv til
 vil dig ej el - ske, for kjæk en Kar at gjö - re mig selv til
 will dich nicht lie - ben, bin viel zu jung, für An - dre ein Spott zu

Spott, eg er hug - heil eg, eg mi Gjer - ning har, i
Spot. Jeg er livs - mo - dig jeg, min Gjer - ning jeg har - Ar -
 sein - ich bin fro - hen Muts und Be - frie - di - gung find ich

den so o - ner eg gott. Men en - daa eg el - ska,
 bej - de al - e - ne er godt. Men end - da jeg el - ske,
 in der Ar - beit al - lein. Doch trotz - dem muss lie - ben,

el - ska deg maa, um du so meg skyd - de som Eld. Um eg skal og graa - te mitt
 el - ske dig maa, om end du mig skyd - de som Ild... Om og mit Hjer - te skal
 lie - ben ich dich und, ob du auch mie - dest mich gleich, und müsst ich auch wei - nen mein

Hjar - te - blo, eg el - skar, el - skar deg lel.
 stan - se at slaa, jeg el - ske, el - ske dig vil.
 Her - ze - blut, nur dei - ne Lie - be macht reich.

IV.

Allegretto.

Dei sei - er, naar Ti - a skri - e, skal Saa - ra gro i - gjen.
 De si - ger, naar Ti - den skri - der, skal Saa - ret gro i - gjen.
 Mansagt wohl, dass Zu - kunft al - le die Wun - den heilen kann!

Det er for ga - mal ei Læ - re, eg trur ik - kje læn - ger paa den. Eg
 Det er for gam - mel en Læ - re, jeg tror ik - ke læn - ger paa den. Jeg
 Mir dünkt ver - al - tet die Leh - re, ich glau - be ja längst nicht mehr dran! Ich

trur ik - kje paa den Læ - ra. Hev eg eit Hjar - te - saar, det
 tror ik - ke paa den Læ - re - har jeg et Hjør - te - saar, det
 glaub nicht mehr an die Leh - re - bin krank am Her - zen ich, da

min - kar ik - kje, men mo - nar og eet um seg Aar for
 min - ker ik - ke, men mon - ner og blir vær - re Aar for
 min - dert sich nicht, da meh - ret der Schmerz mit den Jah - ren

Aar. Det kann væl tyk - kjas aa bes - ne og
 Aar. Det kan vel tyk - kes at bed - res og man
 sich. Man meint wohl oft, es sei bes - ser, und

ha - va fen - ge Gror. Inn - un - der er Saa - re
 tæn - ker det gror - ind - un - der er Saa - ret
 hofft, die Wun - de heilt, doch drun - ter sie blei - bet

o - pe og Ver - ken li - ke stor. Det
 aa - bent, og Ver - ken er li - ge stor. Der
 of - fen und drin der Schmerz ver - weilt! Wohl

legs væl o - ver ei Hi - me, men brest, naar du kjem burt -
 læg - ges vel o - ver en Hin - de, men bri - ster, naar du ta'r bort -
 wölbt sich drü - ber ein Häut - chen, das reisst, wenn man rührt da -

paa. Det er lik - som I - san' um Hau - sten, dei
 paa. Det er lig - som I - sen om Hö - sten, den
 ran. Es glei - chet dem Ei - se im Herb - ste, dem

er ik - kje li - tan - de paa. Nei Kni - ven du ful - la maa
 er ej at li - de paa. Nej Kni - ven skarp maa du
 trau - en man nim - mer kann. Nein brau - chen du soll - test das

bru - ka um du vil faa det te gro, og stan - de kald og
 bru - ge, om du vil faa det at gro, og staa der kold og
 Mes - ser, willst du sie hei - len dir gut - und kal - ten Bli - ckes

sjaa paa det renn ein Straum ut - av Blo.
 se paa, der rin - der en Ström af Blod.
 se - hen in Strö - men rin - nen das Blut!

Paa Understrengjom.

PAA UNDERSTRÆNGEN.

AUF DER UNTERSÄITE.

Non troppo Andante.

Du Mor, som ein - sam hei - me gjeng, du
 Du Mor, som e - ne hjem - me gaar og
 Da - heim bist Mut - ter du al - lein, dein

leng - tar et - ter meg og sy - ter jamt for ves - le Gut, som
 læng - ter ef - ter mig og sør - ger saart for li - den Gut, som
 Seh - nen weilt bei mir, in Angst du schwebst um's jun - ge Blut, das

sveiv so langt fraa deg. Du greet for meg so mang ei Taar, daa som eg
 fær - des langt fra dig. Du græd for mig saa man - gen Gang, da jeg fra
 drau - ssen fern von dir! Du weinst um mich so man - che Thrän', dass in die

hei - man foor. Eg saag 'kje Mo - ers Hug var saar, eg vyrd' 'kje Mo - ers
 Hjem - met for. Jeg saa ej at din Dag blev lang, jeg mind - tes ej dit
 Fern zog ich. Ich fühlt' nicht, wie dir bang zu Mut, dein Wort nicht achtet'

12097

Ord. Eg vil-de ut i Ver-da eg. Og vitt og breitt eg rann.
 Ord. Jeg vil-de ud i Ver-den jeg og drog fra Stad til Stad.
 ich. Wollt wandern in die Welt hin-aus, die kreuz und quer ich fuhr.

So langt sveiv Hu-gen min fraa deg -ditt Hjar-te for meg brann.
 Min Tan-ke svæ-ved langt fra dig, du stil-le for mig bad.
 Die-weil mein Sinn der Fer-ne galt, du mein ge-dach-test nur.

Eg vil-de ut i Ver-da eg, med Elsk til fa-gre Möy.
 Jeg vil-de ud i Ver-den jeg og el-ske dei-lig Mö-
 Wolltwandern in die Welt hin-aus und lie-ben woll-te ich,

Og Hu-gen sveiv so langt fraa deg -du kun-ne for meg döy.
 mit Hjar-te svæ-ved langt fra dig- du kunde for mig dö.
 doch dacht ich nicht an dich zu Haus- du sterben konnt'st für mich.

Paa trie Strengen.

PAA DEN TREDIE STRÆNG. AUF DER DRITTEN SAITE.

I.

Brioso.

The piano introduction consists of two systems of music. The first system shows a treble clef staff with a whole rest, and a grand staff (treble and bass clefs) with a melody in the right hand and accompaniment in the left hand. The melody is marked with a forte *f* dynamic. The second system continues the piano introduction with similar notation. The tempo is marked *con Sed.*

The first system of the vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in a treble clef with lyrics underneath. The piano accompaniment is in a grand staff. The lyrics are:

Der 'kje Drau-mar som lei - - kar og Drö-sur som
Ik - - ke Tan-ker som fly - - ver lig Dröm - mes -
Kei - - ne Träu-me, die flie - - gen, kein halt - los Ge -

The second system of the vocal line and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics:

flyg.
leg.
rücht.

Der ————— 'kje Rö - ur som rei - - kar og Svæ - ur som
 Ik - - - ke Ryg - ter som ly - - ver og Løf - ter som
 Nicht ————— Ge - dan - ken, die lü - - gen, und Eid - schwüre

lyg. Men
 sveg. Men
 nicht. Es

Kjær - - lei - ken mag - nas mot Da - gen klaar, — og
 Kjær - - - lig - hed smi - ler mod Sol o - ver Land — og
 strah - - - let die Son - ne der Lieb auf's Land. — Der

m.s.

Gu - - ten han fag - nas i blen - kjan - de Vaar. Eg
 Gut - - ten han i - ler mod skin - nen - de Strand. Jeg
 Bur - - m. s. sche er ei - let zum blin - ken - den Strand. ten. Ich

stend og ja - - lar paa hög - ste
 staar og jod - - ler paa høj - est
 steh und jod - - le auf ho - her

Tin - - - - dar, eg
 Tin - - - - de, jeg
 Zin - - - - ne, ich

let det fju - - ke for al - le
 lar det fy - - ge for al - le
 lass es schal - - len in Stur - mes

Vin - - - - - dar, eg
 Vin - - - - - de, jeg
 Min - - - - - ne, die

set den Lys - ing i al - - le Bla, at
 sæt - ter Lys - ning i al - - le Blad, at
 Mår ich schrei - be in je - - des Blatt: Dass

Sig - - ne Jons - dot - ter vil meg ha.
 Sig - - ne Jons - dat - ter vil mig ha'e.
 Sig - ne zum Mann er - wählt mich hat.

II.

Andantino.

Ei Rju - pa i - fraa Vid - da hev svi - ve til meg
En Ry - pe i - fra Vid - den er fløj - en til mig
 Ein Schnee - huhn aus der Hai - de flog sach - te zu mir

inn paa si - ne let - - te Ven - gjer og med sit vil - le
ind paa si - ne let - - te Vin - ger og med sit vil - de
 hin, auf sei - nen leich - - ten Schwin - gen mit sei - nem wil - den

Sinn. Ei Hind fraa hö - ge Hei - a hev gjort hit ned ein
Sind. En Hind fra høj - e Hei - en har gjort sig hid en
 Sinn. Die Hin - de kam vom Ber - ge her - ab zu mir, hier -

Sving, so kaut ho ka - star Hov - de og sko - dar seg i - kring. So
Sving, hun stolt sit Ho - ved ka - ster og sku - er sig om - kring. Saa
 her, sie warf das Haupt das stol - ze und schau - te rings um - her. Wie

frisk - leg Kin - na blö - mer, med Au - go gje - va Glans, og i dei
frisk de Kin - der blom - stre, mens Öj - et laa - ner Glans, og i de
 frisch die Wan - gen blü - hen, wie sprüht das Aug' in Glanz, und in den

Smi - - le - dok - ker der er det Leik og Dans. Eg
Smi - - le - hul - ler der er det Leg og Dans. Jeg
 Grüb - - chen drin - nen da la - chet Spiel und Tanz. Ich

ser som grö - - ne Li - er og Fjor - dar, Foss og Fjell og
ser som grön - ne Li - er, som Fjeld og Fos og Fjord, og
 se - he grü - ne Flu - ren und See und Berg und Hain und

fag - ra - ste blaa - e Sky - er - der Sig - ne, som alt det - te veld.
sva - le dunk - le Sti - er - i Sig - nes Blik det bor.
 präch - ti - ge blau - e Wol - ken - das Sig - ne, dir dank ich al - lein.

III.

Vivo.

Sig - - ne hei - ter Gjen - ta
 Sig - - ne hed - der Pi - gen
 Sig - - ne heisst das Mä - del

mi, den grei - - a - ste som eg
 min, den kjæk - - ke - ste som jeg
 mein, das schön - ste im gan - zen

fann. Heil so ve - - re du ljo - se Viv,
 sandt. Med Smil i Öj - - et og lys i Sind
 Land. Glanz im Au - - ge und Lust im Sinn -

min Hu - gen so fast til deg rann.
 mit Hjær - te du fast til dig bandt.
 mein Herz zu dem ih - ren sich fand!

Piu moderato.

Sig - ne, Sig - ne, Vi - ve mitt, ho er so lett paa
 Sig - ne, Sig - ne, mit ly - se Viv, hun er saa let paa
 Sig - ne, Sig - ne, blon - des Kind, der Schelm dir steckt im

Fo - te. Det gje - re so vondt i Hjar - ta mitt, er du ik - kje gla til
 Fo - de. Det gjör saa ondt i Hjær - tet mit, er du ik - ke glad til
 Blu - te, es thut ja so weh im Her - zen mir, wenn dir nicht ist froh zu

Mo - te. Sig - ne, Sig - ne, Vi - ve mitt: no maa du ik - kje graa - te,
 Mo - de. Sig - ne, Sig - ne, mit ly - se Viv, nu maa du ik - ke græ - de,
 Mu - te. Sig - ne, Sig - ne, blon - des Kind, nun musst du wei - nen nim - mer,

snart eg kje - me blir Vaa - ren go, daa skal du lei - ke og laa - te.
 snart jeg kom - mer, blir Vaa - ren god og løf - ter dig højt i Sæ - de.
 bald ich kom - me, wirts Früh - jahr gut - dann sollst du spie - len nur im - mer!

cresc.

Tempo I.

Daa skal du laa - te paa Lan - ge -
 Da skal du blæ - se paa Lan - ge -
 Dann sollst du grei - fen zum Hir - ten -

lur og ljo - - - e alt det du
 lur og to - - - ne af Hjør - tens -
 horn und bla - - - sen was du im -

kann, og daa skal du ve - - ra mitt ei - ge Viv,
 lyst, da skal du væ - - re mit e - get Viv
 Stand, und dann sollst du wer - - den mein ei - gen Weib -

for Hu - - gen so fast - - - til deg
 og hvi - - le dig ved - - - mit
 mein Herz zu dem dei - - - nen sich

rann.
 Bryst.
 fand.

IV.

Allegretto.

Eg tyk - kjer det er reint lang - samt, naar ik - kje eg he - ve
 Jeg sy - nes det er saa lang - samt, naar ik - ke jeg ha - ver
 Mir däu - chet, die Zeit geh lang - sam, wenn ich nicht kann se - hen

p

con Sed.

deg; du er i mi - ne Tan - kar kvar - helst eg svin - gar meg. Eg
 dig; du er i mi - ne Tan - ker, hvor - hen jeg ven - der mig. Jeg
 dich. Nur du bist mein Ge - dan - ke, wo - hin ich wen - de mich! Mir

tyk - kjer det er so dauv - leg, an - na eg ten - kjer'kje paa en
 sy - nes, det er saa ö - de, jeg an - det ej tæn - ker paa, end
 däu - chet, es sei so trau - rig, nichts an - dres ich den - ke traun, als

Ti - a snart maat - te li - e, so deg eg at - te fekk sjaa. Eg
 Ti - den snart maat - te li - de, saa jeg til dig kun - de gaa. Jeg
 ob die Zeit bald ge - kom - men, da ich dich wie - der darf schaun. Mir

tyk - kjer det er so dauv - leg, naar eg deg ik - kje mun sjaa.
 sy - nes det er saa ö - de, naar jeg dig ik - ke faar se.
 däü - chet, es sei so trau - rig, kann nicht dich schau - en ich hier - 0

più sostenuto

Aa du maa ve - ra næ - re og al - dri langt i - fraa. _____
 Aa om du al - tid var næ - re og kun - de i - mod mig le. _____
 wärstdu im - mer na - he und nim - mer fern von mir! _____

V.

Con sentimento.

Eg tarv ik - kje Ljo - se aa
 Jeg træn - ger ej Ly - set
 Nicht brauch ich ein Licht zu ent -

kvej - kje, naar du sit' e næ - re hja. Det
 tæn - de, naar du er næ - re mig. Det
 zün - den, wenn du bist in mei - ner Näh, ein

gli - mar fraa Au - gom di - ne, og all - ting so ly - ser det
 glim - ter i - fra dit Öj - e, ja alt er lyst om
 Bli - tzen in dei - nen Au - gen und al - les er - strah - len ich

daa. Mitt Ho - vu si - ge in - naat deg, eg
 dig. Mit Ho - ved gli - der ind - til dig, jeg
 seh! Mein Haupt sich schmiegt an das dei - ne ich

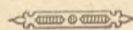
legg kring-um Hal - sen min Arm. Di - ne Lok - kar dei er so
 læg - ger om Hal - sen min Arm. Di - ne Lok - ker de er saa
 leg um den Hals dir den Arm. Dei - ne Lo - eken sind weich und

mju - ke, di Kinn er so ljuv - leg og varm.
 my - ge, din Kinn er saa blød og saa varm.
 won - nig, die Wan - gen so ro - sig und varm.

SYMRA.

EIN TYLFT MED VISOR OG RIM.

Anemone,
En Tylft Viser og Rim

oversat fra Norsk
af
Gustav Hetsch.

Windrose,
Ein Zwölfer Lieder u. Reime

aus dem Norwegischen
übertragen durch
Eugen v. Enzberg.

KOMPONERET AF

CHRISTIAN SINDING.

Op. 28.

© EIGENTHUM DES VERLEGERS FÜR ALLE LÄNDER. ©

KOPENHAGEN & LEIPZIG.

WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG.

6000118661

Göteborgs universitetsbibliotek